

INGEZONDEN.

HET CONGRES VOOR OPENBARE GEZONDHEIDSREGELING.

Met een kort woord wil ik opkomen tegen hetgeen collega dr. A. VEDDER mij in den mond heeft gelegd (zie bldz. 3395, vorig nummer). Ik heb er niet voor gepleit, dat men de vroedvrouwen het recht zou geven zelfstandig pituitrine in te spuiten. Integendeel. Letterlijk zeide ik: „Niet beter is het er voor de vroedvrouwen op geworden, sinds de pituitrine algemeen goed werd van den medicus practicus, ook ten plattelande. Veel klachten heb ik hier over gehad. Uit de jongste klacht, die ik 14 Juni jl. ontving, naar aanleiding van een mededeeling opgenomen in het *Tijdschrift voor praktische verloskunde*, overgenomen uit den *Geneeskundige Gids*, waarin een medicus uit Noord-Holland den lof zong der pituitrine, bleek mij, dat een geheele vroedvrouwenpraktijk verliep, omdat de geneesheer steeds dit middel inspoot om iedere baring te bekorten en het publiek ging gelooven: „de juffrouw doet niets, de dokter geeft een spuitje en dan ben je er spoedig door”.

Is zoo'n mededeeling niet teekenend? Ik heb het hier over den socialen kant en wensch aan meerbevoegden ter zijner tijd en op een andere plaats over te laten een oordeel uit te spreken of het inspuiten van pituitrine bij iederen partus, alleen om de baring te bekorten, uit een verloskundig oogpunt oirbaar is”.

Men ziet, dat is gansch iets anders.

Elinkwijk, 21 Juli 1929.

M. NIEMEIJER.

VRAAG OVER EEN „OPTISCH BEDROG”.

Mij (en velen anderen) is het opgevallen, dat, wanneer men in een auto over een goeden asfaltweg rijdt, men in de verte (stel een honderd meter) den indruk krijgt, dat de feitelijk geheel drooge weg vochtig is. Meer nabij schijnt de weg met een aantal plassen bedekt, maar in de verte geheel met water overstroomd. Ik heb het alleen bij heldere straling der zon gezien. Om een voorbeeld te geven: Zondag 14 Juli ll. stond half vijf de zon vrij hoog aan den hemel, daar het toen half vier was. Wij reden van Amsterdam naar Haarlem en het verschijnsel was na Halfweg voortdurend zeer duidelijk. Wie kan (en wil) het verklaren?

Haarlem, 20 Juli 1929.

G. C. VAN WALSEM.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

JAPAN. — Gereguleerde prostitutie. In de Japansche volksvertegenwoordiging is door een aantal leden een wet voorgesteld tot geleidelijke afschaffing der gereguleerde prostitutie. Met een geringe meerderheid is het voorstel *verworpen*. Van de zijde der regeering, voorgelicht door den directeur van den Gezondheidsdienst, werd er tegen ingebracht, dat de geslachtsziekten veel meer voorkwamen bij de ongereguleerde dan bij de gereguleerde prostituées. Onder 47436 gereguleerde vrouwen, die in 1927 onderzocht zijn, leden 6000 (bijna 13 pCt.) er aan; onder 8509 niet gereguleerde 2743 (ruim 32 pCt.).

Vooraf onder dienstboden, die zich prostitueeren, komen veel geslachtsziekten voor. De voorstellen wezen op de nadeelen voor de volkswelvaart, die de gereguleerde prostitutie veroorzaakt. In 1928 hebben 4697123 personen „openbare huizen” bezocht, en daar meer dan 17.5 millioen yen verteerd (*Japan Medical World*, 15 Maart).

— **Overbevolking.** Van tijd tot tijd komt in Japan een dame uit een andere mogendheid het publiek beduiden, dat er al genoeg Japannertjes zijn. Zij denken